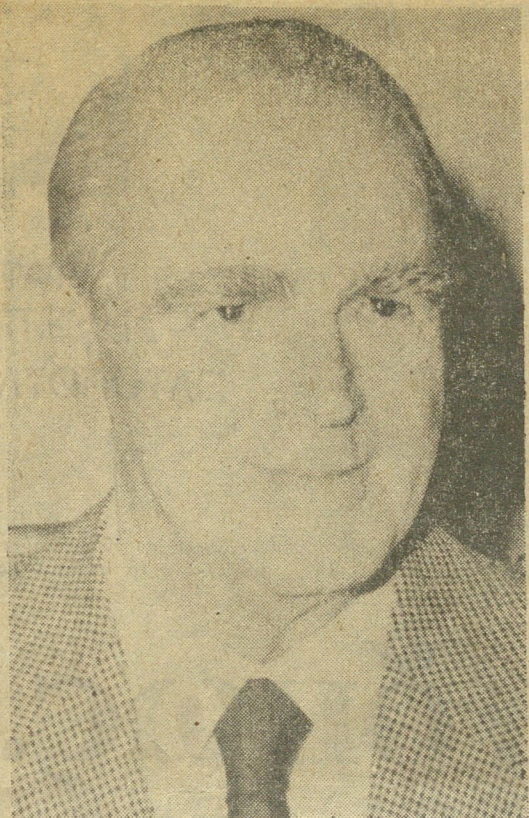

Ο Καραμανλής έθεσε το θέμα, η Βραδυνή ανοίγει τη συζήτηση

Ο ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ έθεσε επίσημα το θέμα: Να, να, όριση ή Ελλάδα ως μόνιμος χώρος για την τέλεση των Ολυμπιακών Αγώνων. Να αναβιώσει ο θεσμός στην αρχαία κοιτίδα του και να απαλλαγεί από τα νόθα στοιχεία.

Η ΒΡΑΔΥΝΗ ανοίγει την υπεύθυνη συζήτηση: Πώς μπορεί και γιατί πρέπει να γυρίσουν για πάντα στην Ελλάδα οι Ολυμπιακοί Αγώνες. Πόσο πραγματοποιήσιμη είναι αυτή η ιδέα και ποιά επί μέρους προβλήματα πρέπει να ξεπεραστούν μέχρις ότου η Ολομέλεια της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής — σε μία ιστορική ά-

πόφαση της — αποδεχθεί την επίσημη και συγκεκριμένη πρόταση του Έλληνα Πρωθυπουργού. Και στην συνέχεια: "Αν τα 73 μέλη της ΔΟΕ που την εκπροσωπούν σήμερα στα μικρά και μεγάλα κράτη — εκεί που κυριαρχούν τα συμφέροντα, οι κρυφές και φανερές πολιτικές σκοπιμότητες και οι διαφορές που περιδίνονται εφιαλτικά γύρω από το θέμα, που τελικά ΝΑΙ — τότε τι κάνουμε έμεις;

ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΙ της Κυβερνήσεως, της Αντιπολιτεύσεως, του τεχνικού κόσμου και διακεκριμένοι παράγοντες του Έλληνικού Αθλητισμού, διατυπώνουν υπεύθυνα και ανεπηρέαστα τις γνώμες τους για να συγκροτηθεί έτσι μαζί με τα στοιχεία - πλαίσιο της δημοσιογραφικής έρευνας, μία πρώτη και, όπως ονομάζεται, γενική εικόνα του μεγάλου θέματος που πήρε ήδη παγκόσμια δημοσιότητα και που για την Ελλάδα σημαίνει — με όποια ρομαντική ή πρακτική σκέψη, το δεί κανείς — σταθμό πολυσήμαντο στη μακρά ιστορία του Έθνους.

Σ. ΣΑΡΑΝΤΑΚΟΣ

Γ. ΡΑΛΛΗΣ:

Σεβασμός και συνέπεια στην ιδέα

ΣΤΟ ΘΕΜΑ των μεγάλων δαπανών που απαιτούνται σήμερα για την οργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων, στην δυνατότητα αναθεώρησης του αγωνιστικού προγράμματος μέσα στα καθαρά Ολυμπιακά πλαίσια, καθώς και στις βασικές προϋποθέσεις για την μόνιμη επαναστατική του ιδέας στην Ελλάδα, αναφέρεται κυρίως ο υπουργός Προεδρίας της Κυβερνήσεως και Παιδείας κ. Γ. Ράλλης.

Ο ΚΟΡΥΦΑΙΟΣ κυβερνητικός παράγον, επισημαίνει σε μία γενικότερη κάπως διατύπωση των απόψεών του, τα ακόλουθα βασικά σημεία:

1. Από τη σειρά των προδημιτών που επηρεάζουν σήμερα αποφασιστικά τον θεσμό, (παρεμβολή της πολιτικής, ασθινοτικές τάσεις, διακρατικά συμφέροντα κ.λπ.) το σοβαρότερο ίσως είναι το οικονομικό. Γιατί με τις αστρονομικές δαπάνες που απαιτεί σήμερα η διοργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων, είναι δεδομένο, ότι σταδιακά, θα περιοριστεί η δυνατότητα της τελειότητας τους μεταξύ ελάχιστων κρατών, ενώ η αρχική ιδέα ήταν, οι Ολυμπιακοί Αγώνες να τελούνται εκ περιτροπής παντού.

2. Χρειάζεται διωσθήποτε μία αναθεώρηση του αγωνιστικού προγράμματος των Ολυμπιακών. Πρόκειται να εξετασθεί αν είναι σύμφωνη με την Ολυμπιακή ιδέα, η ένταξη στα σημερινά προγράμματα, των ομαδικών αγωνισμάτων — τα οποία, όπως ήδη αποδεικνύεται, καταλήγουν σε σκληρό ανταγωνισμό μεταξύ κρατών. Προσωπικά πιστεύω πως θα ήταν καλύτερο και ομακότερο, τα ομαδικά αγωνίσματα να διεξάγονται σε άλλες διεθνείς διοργανώσεις και σε διαφορετικό χρόνο, και να περιορισθούν οι Ολυμπιακοί Αγώνες μόνο στα ατομικά αγωνίσματα.

3. Φυσικά, έντονη επιθυμία της Ελλάδος είναι να διοργανώσει τους Ολυμπιακούς Αγώνες, αλλά η τέλεσή τους εδώ για μία μόνο φορά αποκλείεται από την υπερόγκη δαπάνη που θα απαιτηθεί. Αντίθετα το πρόβλημα δεν παρουσιάζεται με την ίδια οξύτητα αν αποφασισθεί η μόνιμη τέλεσή τους εδώ, γιατί τότε ένα μέρος της δαπάνης από διοργανώσεις προκαταβληθεί θα αποδοθεί σταδιακά από τα έσοδα που κάθε 4 χρόνια θα προκύπτουν.

4. Ο Κέντρος Πρωθυπουργός στο γράμμα του εξέδωσε με πιστοποίηση τα επιχειρήματα που συνηγορούν για την αναγνώριση της Ελλάδας ως μόνιμης έδρας τελέσεως των Ολυμπιακών Αγώνων. Θα μπορούσα να επισημάνω πως η υιοθέτηση της ελληνικής προτάσεως παρέχει στην Δ.Ο.Ε. την βεβαιότητα, πως οι Ολυμπιακοί θα κρατηθούν μακριά από την πολιτική ώστε εκείνοι που θα συμμετέχουν να είναι συνεπείς προς την Ολυμπιακή ιδέα, όπως την εθεοθετήσαν οι αρχαίοι πρόγονοί μας και όπως την διαμαρτυρήσει ο βασιλιάς Κωνσταντίνος.

Στην ίδια Ολυμπιάδα (Μόσχα) Ισραηλινοί αθλητές σφάραγαν με το αίμα τους την Ολυμπιακή Ιδέα.

5. Η ΚΙΝΑ, η μεγαλύτερη χώρα του κόσμου, εξακολουθεί να μη παίρνει μέρος στους Ολυμπιακούς Αγώνες.

6. ΤΙ ΘΑ ΓΙΝΗ με τους Αφρικανούς στους Ολυμπιακούς Αγώνες της Μόσχας;

ΦΥΣΙΚΑ, δε, περιλαμβάνονται σ' αυτές τις ένδεικτικές περιπτώσεις τα πρόσφατα γεγονότα στο Μόντρεαλ.

(Η φλόγα έσβησε)...

ΠΟΣΟ πιθανό είναι με τους Ολυμπιακούς Αγώνες Ο Μόσχα να σταματήσει τελείως ο θεσμός;

ΤΟ ΕΡΩΤΗΜΑ συζητείται με πολλά βασικά επιχειρήματα σ' όλα τον κόσμο. Ο Ρόμπερτ Γκόκου, έδω εγώμα αυτή την έκδοχη γιατί δεν μπορούσε δέξαστα αυτά που έγραψε στους εζάντη Τάιμς να περιβλήθουν με σοβαρότητα — ενώ ίσως δεν θα αβιγνίζαν πολλούς.

—Εδώ κυρίες και κύριοι, ο Τζιμ Μόρ και που σάς κάνη την τελευταία τηλεοπτική μετάδοση από τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 1980 στην Μόσχα. Οι Ολυμπιακοί Αγώνες τελειώσαν. Και η Ολυμπιακή Φλόγα έσβησε. Και τώρα ως ρίζουμε μία ματιά, αναδρομικά, στα γεγονότα που ώδηγησαν σ' αυτή την καταστροφή. Και σημειώνει ο Γκόκου — ευθυγορρεστικά:

ΕΔΩ βλέπουμε ολυμπιακές μάζες να πυρπολούνται — μαζί με ένα μέρος της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής — καθώς μία ομάδα αθλητών αφρικανικών χωρών διαμαρτυρόταν για την συμμετοχή μιας ομάδας της Νοτίου Αφρικής σ' ένα σκακιστικό τουρνουά στην Αυστραλία.

ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ η παραίτηση από τους Αγώνες της Σουδανικής Αραβίας, ενώ η ΔΟΕ απέσυρε την αίτηση της για την καθιέρωση αγώνων της έ-

ρήμου, σαν αντιστάθμισμα των χειμεριών αγώνων. Άλλο είναι να οργανώνονται εθνικοί αγώνες για τις χώρες που έχουν χιόνια και τίποτα να μη γίνεται για τις χώρες που έχουν άμμος.

Η ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ και η Ιαπωνία αποσύρθηκαν από τους Ολυμπιακούς Αγώνες λόγω της διαμαρτυρίας τους σχετικά με τα δικαιώματά τους για την αλίκη του βασιλιά.

ΤΕΛΙΚΑ, έσβησαν στην Μόσχα μόνο όκτώ χώρες για την τελετή έναρξης. Άλλα από τα τρία δικτάτορες οι τρεις απεχώσαν κατά την διάρκεια των Αγώνων.

ΑΥΤΑ τα γράφη εγώμα — όπως είπαμε — ο Ρ. Γκόκου. Ο Λόρδος Κιλλάνιν όμως δήλωσε στο Μόντρεαλ, σοβαρά:

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ της Ολυμπιακής κινήσεως θα μπορούσε να απειληθεί σοβαρά αν η σημερινή έπτασι στις σχέσεις δεξιών και αριστερών συνεχισθεί και σφεδρή να παρεμβαίνει στην Αθλητισμό.

ΚΑΙ άραβας από το σημείο που εκδηλώνονται οι φόβοι του πρόεδρου της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής για το τέλος του θεσμού, αρχίζει να κερδίζει έδαφος η πρόταση Καραμανλή.

ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑ: Ο Αρχηγός της ΕΔΗΚ κ. Γ. Μαύρος και η Εκτελεστική Επιτροπή της ΕΔΑ για την πρόταση Καραμανλή. Πώς ξεκίνησε η ιδέα και πως ερμηνεύεται ο όλο τον κόσμο. Στους κινδύνους μαρσαμού του Ολυμπισμού ποιά πλεονεκτήματα εμφανίζει η μεταφορά των Αγώνων, για πάντα, στην Ελλάδα.

ΠΩΣ μπορεί και ΓΙΑΤΙ πρέπει να γυρίσει για πάντα ο θεσμός στην αρχαία κοιτίδα του

ΤΟ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΟ τηλεγράφημα έφθασε από τη Μόσχα προχθές, θα μπορούσε όμως να έφθανε και από την Ουάσιγκτων — από οποιαδήποτε άλλη πρωτεύουσα μεγάλης χώρας, από οποιαδήποτε άλλη μεγάλη δύναμη και να μην άλλαζε σε τίποτα το πνεύμα του κειμένου, η σκοπιμότητα που κρύβεται (κρύβεται;) πίσω από τις σύντομες, κοφτές, φράσεις...

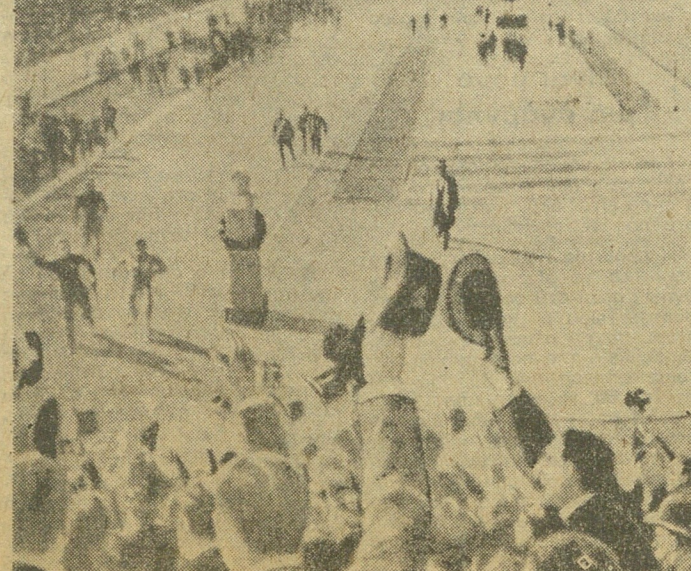
ΟΠΩΣΔΗΠΟΤΕ εδώ, πρόκειται για την συνέχιση του προέδρου της Επιτροπής Αθλητισμού της Ρωσίας κ. Παυλόφ, που φυσικά δεν θα μπορούσε ποτέ να μην αξιοποιήσει — ή και να μην εκμεταλλευθεί — τις νίκες των Ρώσων αθλητών και, το κυριότερο, να μη τοποθετήσει την πολιτική της Σοβιετικής Ένώσεως, την καλή λειτουργία των σοσιαλιστικών κρατών, πάνω και εμπρός από την εθνική έμμελη στους στίβους των νέων παιδιών.

ΟΙ ΡΩΣΟΙ αθλητές — έπειτα ο κ. Παυλόφ, κατ' επιταγή, ασφαλώς, της σοβιετικής ηγεσίας — με τα 125 μετάλλια που πήραν, πέσαν τους Αμερικανούς κατά 71 μετάλλια. Και αυτές οι νίκες είναι καρποί μιας κρατικής πολιτικής που όνομα τον αθλητισμό. Μπράβο, όμως, και για τις εσωτερικές επιτυχίες των άλλων σοσιαλιστικών χωρών — Ανατ. Γερμανίας, Πολωνίας, Ρουμανίας, Βουλγαρίας και Κούδας.

ΓΙΑΤΙ δεν αναστήθηκε σε άλλες χώρες ο κ. Παυλόφ; Γιατί δεν είπε τίποτα αυτός ο κορυφαίος παράγον του σοβιετικού αθλητισμού για τις ευσεμειότερες προσπάθειες άλλων νέων, από την Τζαμάικα, την Φινλανδία, το Μεξικό; Ναι, αλλά τότε πως θα προδολάνον ολόκληρο το μπλόκ των κρατών που επιτρέπει η Σοβιετική Ένωση, και ποιά άλλη ευκαιρία θα δινόταν για να τονισθεί τι λαμπρές επιδόσεις έχουν οι σοσιαλιστικές χώρες και σε εθνικά έργα;

ΑΥΤΟΣ είναι λοιπόν ο Ολυμπισμός; Αυτή είναι η ιδέα με την στυγνή πολιτική εκμετάλλευση και με τον απροσηχημάτιστο σοβινισμό;

ΕΙΝΑΙ όμως μετά και έκείνα τα στάσια του Κουάδα, οι μεγάλες παραγγελίες της Κίνας και η κακομοίρα ή Φορμόλα που δεν έγινε δεκτή στο Μόντρεαλ...

Αθήνα 1896. Η ανάβρωση του θεσμού είναι γεγονός. Μία ιστορική φωτογραφία μέσα στο κατόικτο Παναθηναϊκό Στάδιο καθώς εισέρχεται στο αγώνισμα του Μαραθωνίου ο Σπύρος Λούης.

Τι θα αποφασίσουν;

ΙΟΥΛΙΟΣ 1976: Η Ολομέλεια της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής σε άνωμαρνητική φωτογραφία κατά τους Αγώνες στο Μόντρεαλ. Αυτοί οι 73 άνθρωποι θα αποφασίσουν για την ελληνική πρόταση.

ΝΟΘΑ ΑΘΛΗΜΑΤΑ ΜΕΣΑ ΣΤΟΝ ΘΕΣΜΟ

ΤΑ αγώνισμα — 21 τον αριθμό — που αποτελούν σήμερα το πρόγραμμα των Ολυμπιακών Αγώνων:

- ΤΟΞΟΒΟΛΙΑ
- ΣΤΙΒΟΣ
- ΜΠΑΣΚΕΤ
- ΜΠΟΣ
- ΚΑΝΟΕ
- ΠΟΔΗΛΑΣΙΑ
- ΠΕΤΑΝΤΟ
- ΧΑΝΤΜΠΟΛ
- ΧΟΚΕΪ
- ΤΖΟΥΝΤΟ
- ΜΟΝΤΕΡΝΟ ΠΕΝΤΑΘΛΟ
- ΚΩΠΗΛΑΣΙΑ
- ΣΚΟΠΟΒΟΛΗ

— ΚΟΛΥΜΒΗΣΗ (και Πόλο)

- ΒΟΛΛΕΥ
- ΑΡΣΙ ΒΑΡΩΝ
- ΠΑΛΗ
- ΣΤΙΠΛΟΑΤΑ

Ναι στον στίβο, να στην πάλη, να στην ποδηλασία, να σ' όλα από τα αγωνίσματα εκπροσωπούν και συνδέονται με την Ολυμπιακή Ιδέα που θέλει και προβάλλει την αγωνιστική προσπάθεια, την προσωπική νίκη. Όχι στα διαδίκτυα

αγώνισμα που νοθεύουν τον σκοπό του Ολυμπισμού και γίνονται στην εποχή μας αντίπαλο των αγωνισμάτων μεσά τους. Όχι, στο Κάνον, στο Τζούντο, στο ποδόσφαιρο, στο χόκεϊ, στο μοντέρνο αγωνίσματα, που δεν έχουν ομοιομορφία σχέσι με τους Ολυμπιακούς Αγώνες και που η σταδιακή ένταξή τους στο πρόγραμμα δεν κρύβει τίποτε άλλο παρά μία σκοπιμότητα όσον τα πολιτικο-

γράφισαν, στις δικές τους χώρες — πολλές φορές σαν εθνικά σπάρ — και διεκδικούν έτσι με σημαντικότερες πιθανότητες τη νίκη.

Αν οι Ολυμπιακοί Αγώνες ξαναγεννηθούν στο Αίμα τους, οι Έλληνες προτείνουν την επαναφορά του κλασικού αγωνιστικού προγράμματος με τη συμπλήρωση μεριμών αθλημάτων που δεν επηρεάζουν τον σκοπό της άποστολής του θεσμού.

ποβλέπει στην σύμπτωση των αντιθέσεων, στην σύμφωνη των θεσμών, στην ανάδειξη του καλού και του άριστου και του ελγειακού;

ΕΙΝΑΙ όμως και εκείνη η σφαγή του Μονάχου, το αίμα που έδωσε τους στίβους και πάγωσε την ανάπτυξη της ανθρωπότητας. Είναι ακόμη τα διακατομύρια δολάρια που δαπανώνται σ' ένα λυσσαλέο ανταγωνισμό, για κάθε τέτοια διοργάνωση — ποιος και πως θα εντυπωσιάσει περισσότερο με τα κολοσσιαία τεχνικά επιτεύγματα... Τι κάνουν οι άλλες μικρές, φτωχές, χώρες; Όσοι έχουν έσοδα και — φυσικά — προπονητές, ούτε δέχονται στην αμύλη και την αδελφότητα, αλλά τη δύναμή τους, την πολιτική τους. Και πάλι λέγοντας... Τα φιλετικά, οι δημοκρατικές διαφορές, τα διακρατικά συμφέροντα, τα οικονομικά τάστα. Όλα δικοτυνώνται, περιδινίζονται γύρω από την αθλητική αυτή αμφικτυονία που επιμένει να διατηρείται προσαρμωμένη — τι να κάνει, στα ρεύματα της εποχής. Πόσο θα αντέξει;

ΕΝΤΑΣΙ έπικινδύνει το 1936, όταν ο Όουενς και οι άλλοι νέγροι που μετείχαν στην ομάδα των ΗΠΑ, συνέρχονταν να ρατσιστικά δόγματα του Χίτλερ μέσα στο ίδιο το Βερολίνο. Στην ίδια Ολυμπιάδα ο θεσμός έφυγε από τον σκοπό του και μετεβλήθη σε επίδειξη του φασιστικού καθεστώτος.

Η ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ δεν έλαβε μέρος στους Ολυμπιακούς του 1952. Στους αγώνες του 1956 (Μελβούρνη) οι ομάδες πολλών χωρών απεσύρθηκαν διαμαρτυρόμενες ή για την εισβολή των Σοβιετικών στην Ουγγαρία ή για την επίθεση του Ισραήλ και της Βρετανίας κατά της Αιγύπτου.

Η ΑΝ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ είχε αποκλεισθεί και έγινε δεκτή στον Αγώνες μόλις το 1968.

ΤΟ 1972 οι Αφρικανικές και άλλες χώρες απείλησαν απόχώρη αν δεν αποκλειόταν η Ρωσία. Και αποκλεισθηκε.

Πλησιάζει το μοιραίο πλήγμα

ΥΠΟΓΡΑΜΜΙΖΕ ο Έλληνας Πρωθυπουργός στην έπταση — πρόταση του προς τον Λόρδο Κιλλάνιν:

ΕΙΝΑΙ πρόβλημα ότι εκπρόσωποι τέτοιου είδους, ανεκάρητες της διαμνηστικής ή μη των αντιθέσεων, αντιφάσεων προς το Ο-

λυμπιακό Πνεύμα και τους υψηλούς κανόνες με τους οποίους έχει θεσμοποιηθεί. Και αν οι προσβολές έπτασαν από τη τρεπαιτία σε τετραετία — όπως διατυπώθηκε φρονιτικά πιθανό — ο θεσμός των Αγώνων θα υποστεί κτύπη, όχι πολύ άγρύ, το μοιραίο πλήγμα.

ΙΔΟΥ τώρα ένα ένδεικτικό απόσπασμα τέτοιων εκτροπών για το λόγο το ασφαλείς του κ. Κ. Καραμανλή:

ΕΝΤΑΣΙ έπικινδύνει το 1936, όταν ο Όουενς και οι άλλοι νέγροι που μετείχαν στην ομάδα των ΗΠΑ, συνέρχονταν να ρατσιστικά δόγματα του Χίτλερ μέσα στο ίδιο το Βερολίνο. Στην ίδια Ολυμπιάδα ο θεσμός έφυγε από τον σκοπό του και μετεβλήθη σε επίδειξη του φασιστικού καθεστώτος.

Η ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ δεν έλαβε μέρος στους Ολυμπιακούς του 1952. Στους αγώνες του 1956 (Μελβούρνη) οι ομάδες πολλών χωρών απεσύρθηκαν διαμαρτυρόμενες ή για την εισβολή των Σοβιετικών στην Ουγγαρία ή για την επίθεση του Ισραήλ και της Βρετανίας κατά της Αιγύπτου.

Η ΑΝ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ είχε αποκλεισθεί και έγινε δεκτή στον Αγώνες μόλις το 1968.

ΤΟ 1972 οι Αφρικανικές και άλλες χώρες απείλησαν απόχώρη αν δεν αποκλειόταν η Ρωσία. Και αποκλεισθηκε.

